

GILLETTE MEN DIED

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

VIRI GILLETTE MORTUI SUNT

THE FAMILY · 05

In vita viri multa simul exstant, sed prima manent necessitas et egestas.

Intra has duas dimensiones homo se ipsum aperit, sed pars spiritalis decretis animi alitur — numquam frigida et logica ratione.

Hodie dies meus erat, dies collegis meis Gillette dicatus, qui exacto tempore suo apud societatem mortui sunt.

Prima cogitatio ad patrem meum, ut par erat, conversa est. Lacrimae finem habere non videbantur, donec vocula intus mihi dixit: desine puellula esse, Vir Gillette es — et pater meus, ex imagine sua in sepulcro, probans subridere visus est.

Deinde Marium visitavi, collegam societatis quem annis patris mei cognoveram, et cum eo Guidum quoque inveni — omnes tres in eodem grege laboris, sed singuli diverso ingenio.

Me observabant, mei curam habebant, et quaelibet occasio satis bona erat ad fabulam, ad anecdotum narrandum, eo modo quo solus is narrare scit qui a venditione venit.

Deinde, intra ecclesiam — quia iter ad locum ubi vere sepulti erant non permittebatur — Giulianum memini, amicum meum et praefectum regionis qui me instituerat, et doctorem Di Tullio, venditionum directorem illius Gillette Italia quae societatem magnam fecit, viros aedificans qui numquam lassitudinem noverunt et gloriabantur se gladiatores laminis armatos esse.

Deinde, exeunte die, de avo Camp cogitavi. Eum numquam coram cognoveram — anni quibus ambo agebamus inter se non concurrerunt — sed tres res nos ambos coniungebant.

Venditores, scriptores et latomi eramus, et ut circulus clauderetur, ambo cogitaveramus quomodo systemata aedificaremus ad mundum et homines qui in eo sunt mutandos: ille id corporaliter perfecerat, ego id mente facere conor, et ambo sciebamur id difficile fuisse sed non impossibile — ut semper fit cum aliquid novi nascitur.

Valete, omnes viri Gillette.

Ferdinando